

Psalmul 18

Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea! Doamne, Tu ești stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeu, Tu ești stâncă mea în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă și întărirea mea! Eu strig: „Lăudat să fie Domnul!” și sunt izbăvit de vrăjmașii mei. Mă înconjuraseră legăturile morții și mă îngroziseră râurile pieirii; mă înfașuraseră legăturile mormântului și mă prinseseră lațurile morții. Dar, în strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul și am strigat către Dumnezeul meu: din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui. Atunci s-a zguduit pământul și s-a cutremurat, temeliiile munților s-au mișcat și s-au clătina, pentru că El se mâniase. Din nările Lui se ridica fum și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea. A plecat cerurile și s-a pogorât: un nor gros era sub picioarele Lui. Călărea pe un heruvim și zbura, venea plutind pe aripile vântului. Întunericul și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri. Din strălucirea care se răsfărâgea înaintea Lui, ieșeau nori care aruncau grindină și cărbuni de foc. Domnul a tunat în ceruri, Cel Preaînalt a făcut să-l răsună glasul cu grindină și cărbuni de foc. A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă. Atunci s-a văzut albia apelor și s-au descoperit temeliiile lumii, la muștrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale. El și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari; m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine. Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmtorării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu. El m-a scos la loc larg și m-a scăpat, pentru că mă iubeste. Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele, căci am păzit căile Domnului, și n-am păcătuit împotriva Dumnezeului meu. Toate poruncile Lui au fost înaintea mea și nu m-am depărtat de la legile Lui. Am fost fără vină față de El și m-am păzit de fărâdelegea mea. De aceea, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel bun, Tu Te arăți bun, cu omul neprihănit, Te arăți neprihănit; cu cel curat, Te arăți curat și cu cel stricat, Te porți după stricăciunea lui. Tu mântuiești pe poporul care se smerește, și smerești privirile trufașe. Da, Tu aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeul meu, îmi luminează întunericul meu. Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste un zid întărit. Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, Cuvântul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El. Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul, și cine este o stâncă, afară de Dumnezeul nostru? Dumnezeu mă încinge cu putere și mă povățuiește pe calea cea dreaptă. El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor și mă așază pe înălțimile mele, El îmi deprinde mâinile la luptă, așa că brațele mele întind arcul de aramă. Tu îmi dai scutul mântuirii Tale, dreapta Ta mă sprijină și îndurarea Ta mă face mare. Tu lărgesci drumul sub pașii mei și nu-mi alunecă gleznele. Urmăresc pe vrăjmașii mei, îi ajung și nu mă întorc până nu-i nimicesc. Li zdrobesc de nu pot să se mai ridice; ei cad sub picioarele mele. Tu mă încingi cu putere pentru luptă și răpui pe potrivnicii mei sub picioarele mele. Tu faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc. Ei strigă, dar n-are cine să-i scape! Strigă către Domnul, dar nu le răspunde! Li pisez ca praful, pe care-l ia vântul, îi calc în picioare ca noroiul de pe ulițe. Tu mă scapi din neînțelegerile poporului; mă pui în fruntea neamurilor, un popor pe care nu-l cunoșteam, îmi este supus. El ascultă de mine la cea dintâi poruncă, fiii străinului mă lingușesc. Fiilor străinului li se moaie inima de mine și ies tremurând din cetățuile lor. Trăiască Domnul și binecuvântată să fie Stâncă mea! Mărit să fie Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeu, răzbunătorul meu, care îmi supune popoarele și mă izbăvește de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai presus de potrivnicii mei, mă scapi de omul asupritor. De aceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cânta spre slava Numelui Tău. El dă mari izbăviri împăratului Său și dă îndurare unsului Său: lui David și seminței lui, pe vecie.

